

Hensyn til de 2. Forslag, der ere stillede af 19 Medlemmer under Nr. 2 og 4, begynde med den Bemærkning, at det aldeles ikke har forundret mig, at Mænd, der ellers i mange Sager ere af forskjellig Mening, om en Sag som denne ere bleve enige; jeg anseer det tværtimod for meget glædeligt og ønskeligt, at man, naar Taler er om en Lov, der ikke har nogen politisk eller Partibetydning, da fra alle Sider bestræber sig for at faae et for hele Landet saa vigtigt Lovforslag som dette affattet paa den bedste og hensigtsmæssigste Maade. Jeg vil altsaa ganske henstille til det ærede Thing, om vi ikke saavidt muligt skulle see paa Sagen selv uden nogensomhelst Lyst for den ene til at faae Mere end den Anden. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Ville) har Ret i, at, hvad der væsentligt har kunnet siges om Forslaget, allerede er sagt ved Sagens 1ste Behandling, og det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke var ganske berettiget til at antyde, at han ikke havde faaet Svar paa de Grunde, han fremsatte. (Vil le: Det har ikke været min Mening!) Ja, saa falder min Bemærkning bort. Jeg vil da med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 sige, at jeg ikke kan see Andet, end at den Forordning, der dert gøres om, at Avisudgiverne, fordi der for dem er en stor Vættelse og Priisbillighed ved Forsendelse af Aviser, da ogsaa burde have den samme Ret til at forsende Ting, som ikke høre til Avisen, med denne. Paa Grund af at Aviser ere et vigtigt Hjælpemiddel til Folkeoplysning, er det indrømmet, at de kunne befordres paa denne overordentlig billige Maade, men jeg kan rigtignok ikke see, at det samme Hensyn bør gøres gjældende, naar der med Avisen følger saadanne Ting som Romanark, Reclamer, Subscriptionplaner o. desl., blot fordi Vedkommende ønsker disse Ting sendte netop til dem, som tilfældigviis ere Abonnenter paa Avisen, og formaaer Avisudgiveren dertil for gode Ord og Betaling. Jeg kan meget godt forstaae, at Avisen gaaer ind paa at forsende Saadant til Abonnenterne, det er i sin Orden, men at det skal kunne skee gratis, paa det Offentliges Bekostning, synes jeg er en altfor vidt dreven Forordning. Hvad nu det andet Punkt, det under Nr. 4

angaaer, saa maa jeg for det Første sige, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds gjør sit eget Forslag lidt uret, naar han selv siger, at det er en uvæsentlig Redaktionsforandring, der dert er foretagen siden 2den Behandling. Nei, det er i mine Dine en væsentlig Forandring. Saaledes som Forslaget nu er affattet, fjerner det en Ulempe, der var ved det efter dets første Redaction, men som jeg med Villie ikke omtalte forrige Gang, fordi det, hvis Thinget skulde stænke Forslaget sit Bifald, jo altid kunde blive rettet ved 3die Behandling. Det ærede Medlem har nu selv foretaget Rettelsen, og det forekommer mig, at den maa bifaldes. Hvad nu selve Sagen angaaer, da forstaaer jeg meget godt de ærede Medlemmers Tanke, som ville have, at Omkostningerne ved Avisers Forsendelse mere skulde nærme sig til, hvad der nu er Tarten, og jeg skal tillige paastjonne, at de ærede Medlemmer i deres Bestræbelse herfor have taget Hensyn til, hvad jeg har gjort gjældende tidligere om den nuværende Priis, og lempet Forslaget endel derefter. Jeg vil tilstaae, at hvad der her staaer, er en Forbedring ligeoverfor, hvad vi nu have, men jeg kan dog ikke see, at det er saa godt som det, der blev vedtaget af Thinget ved 2den Behandling. Jeg maa naturligviis indrømme, at der er Blade, som ifølge dette Forslag kunne faae større Udgift end tidligere, og det gjør mig ondt, at det er saa, men det er og maa i alle Tilfælde, hvor man kommer til at foretage saadanne Forbedringer i offentlige Afgifter, være Noget, som maa kunne hændes dem saavel som andre Ting i Handel og Bandel, der have Indflydelse paa en Industris Blomstring. Jeg troer paa den anden Side at maatte sige, at de Afvigelser fra de nu bestaaende Forhold, som maatte kunne indtræde, ikke ere saa betydelige, at der jo er al Grund til at antage, at Vedkommende ville kunne forvinde det nogenlunde let. Men Sagen er altsaa den: skulle vi af Hensyn til, at der kan være saadanne enkelte Tilfælde, hvor der kan være noget Besværende for visse Enkelte, deraf lade os afholde fra at foretage en Forandring, som er en virkelig og velbegrundet og med Sagens egen Natur stemmende Forandring? Det er